

Sygn. akt II Cz 439/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 13 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Henryk Haak

Sędziowie: SSO Jacek Chmura

SSO Marian Raszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. S. (1)

przeciwko K. K. (1), J. K. (1)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt I C 1522/16

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Jacek Chmura SSO Henryk Haak SSO Marian Raszewski

Dnia 13 lipca 2016 roku

Sygn. akt II Cz 439/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu odrzucił pozew T. S. (2) przeciwko K. K. (1) i J. K. (2) o zapłatę.

W uzasadnieniu wskazano, że powód skierował do Sądu Rejonowego w Kaliszu do postępowania nakazowego na podstawie weksla żądanie zasądzenia solidarnie od pozwanych roszczenia pieniężnego oraz kosztów postępowania. Prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 1 października 2014r. w sprawie o sygn. akt I Nc 3813/14 Sąd Rejonowy w Kaliszu uwzględnił w całości żądanie o zapłatę na podstawie weksla powoda T. S. (1) przeciwko pozwanym K. K. (2)

i J. K. (2). W sprawie o sygn. akt I Nc 3813/14 powód oznaczył stronę pozwaną wskazując na imiona i nazwiska pozwanych oraz podał numery PESEL tych osób, przy czym dokonał omyłki pisarskiej w pisowni nazwisk pozwanych nakreślając ich pisownię przy użyciu litery „ń” - K. i K., zamiast prawidłowo przy użyciu litery „n” - K. i K.. Sąd rozpoznający wówczas sprawę, mając w aktach tego postępowania uwierzytelniony odpis weksla i naniesione na tym dokumencie podpisy pozwanych K. K. (2) i J. K. (2), posiadając weryfikowalne kryterium sprawdzenia w postaci

numerów PESEL pozwanych, nie dokonał weryfikacji danych strony pozwanej w oparciu o treść art. 208¹ k.p.c. i wydał nakaz zapłaty ujawniając w tym orzeczeniu dane dotyczące pozwanych z treści pozwu.

Zarządzeniem z dnia 17 maja 2016r. stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym (I Nc 1244/16), z uwagi na to, że ujawniła się negatywna przesłanka procesowa określona w art. 485 § 2 k.p.c., albowiem dokument, który ma stanowić podstawę dochodzenia roszczeń od pozwanych został „skonsumowany” na potrzeby postępowania w sprawie o sygn. akt I Nc 3813/14, co znalazło wyraz poprzez umieszczenie na nim adnotacji, o których mowa w § 101 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. 2015 r., poz. 2316 - ze zm.). W ocenie Sądu Rejonowego okoliczności te wykluczają możliwość merytorycznej oceny powództwa i uzasadniają odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., z uwagi na to, że zachodzi tożsamość przedmiotu oraz podstawy faktycznej i prawnej sporu powodująca powagę rzeczy osądzonej.

Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę podziela stanowisko wyrażone w wyroku z dnia 18 marca 2010r. w sprawie o sygn. akt V .CNP 79/09, opubl. L. zgodnie, z którym niedopuszczalne jest sprostowanie w trybie oczywistej omyłki nazwiska strony po uprawomocnieniu się orzeczenia w sytuacji, kiedy strona nie podjęła żadnych czynności w sprawie, przy czym należy mieć na względzie, iż w sprawie o sygn. akt I Nc 3813/14 błędne oznaczenie strony przez powoda dotyczyło pisowni nazwiska przy użyciu litery „ń” zamiast „n” przy istnieniu innych kwantyfikatorów (prawidłowe imiona i nr pesel) indywidualizujących stronę pozwaną i w ocenie Sądu za dopuszczalne należałoby uznać sprostowanie tych danych w sprawie o sygn. akt I Nc 3813/14 w oparciu o treść art. 350 § 1 kpc w szczególności wobec stwierdzenia, iż oczywista omyłka wynika z oceny zakresu przedmiotowego i podmiotowego rozstrzygnięcia oraz że na skutek takiej czynności procesowej nie doszłoby do przekształcenia podmiotowego po stronie pozwanej (art. 194-198 kpc) - por. postanów. SN z dnia 10 czerwca 2005r. w sprawie o sygn. akt I 1CK 718/04, opubl. L., wyrok SN z 11 maja 2004r. w sprawie o sygn. akt II CK 307/03, opubl. L..

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód, zaskarżając postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, jak również o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego oraz kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie prawa procesowego, który miał istotny wpływ na wynik sprawy tj.: 199 § 1 k.p.c. poprzez nieprawidłowe przyjęcie, iż w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z powagą rzeczy osądzonej, albowiem toczyła się już sprawa między tymi samymi stronami o to samo roszczenie w sytuacji, gdy w sprawie I Nc 3813/14 Sądu Rejonowego w Kaliszu po stronie pozwanej występowali K. K. (2) i J. K. (2), a nie K. K. (1) i J. K. (3), jak w przedmiotowej sprawie; art. 350 § 1 k.p.c. poprzez nieprawidłowe przyjęcie, iż w sprawie I Nc 3813/14 doszło do oczywistej omyłki pisarskiej, albowiem Sąd w tym postępowaniu wpisał prawidłowe nazwiska zgodnie z żądaniem pozwu i nie doszło do omyłki pisarskiej Sądu, ale do błędu po stronie powoda i przepis art. 350 § 1 k.p.c. nie mógł mieć zastosowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego oraz dokonane na ich podstawie rozważania prawne i uznaje je za własne.

Wbrew stanowisku skarżącego, nie można uznać, że nie ma tożsamości strony pozwanej w niniejszej sprawie z tożsamością strony pozwanej w sprawie I Nc 3813/14. Świadczy o tym przede wszystkim tożsamość numerów PESEL obu pozwanych w obydwu sprawach. Należy uznać za słuszne, wyrażone w motywach zaskarżonego orzeczenia, stanowisko Sądu I instancji, że skoro w sprawie o sygn. akt I Nc 3813/14 błędne oznaczenie strony przez powoda dotyczyło pisowni nazwiska przy użyciu litery „ń” zamiast „n” przy istnieniu innych kwantyfikatorów (prawidłowe imiona i nr PESEL) indywidualizujących stronę pozwaną, to za dopuszczalne należałoby uznać sprostowanie tych

danych w sprawie o sygn. akt I Nc 3813/14 w oparciu o treść art. 350 § 1 k.p.c., w szczególności wobec stwierdzenia, w trybie art. 208¹ k.p.c., tożsamości numerów PESEL pozwanych z numerami podanymi w pozwie. W trybie art. 350 k.p.c. nie może bowiem dochodzić do podmiotowego przekształcenia powództwa, z obejściem przepisów art. 194 - 198 k.p.c. Należy wskazać, że za oczywistą omyłkę może być uznane wadliwe oznaczenie nazwiska strony, choćby było ono zgodne z oznaczeniem podanym w pozwie, jeżeli jest niewątpliwe, że strona, która brała udział w postępowaniu, nosi w rzeczywistości inne nazwisko. Sprostowanie polegające na uściśleniu oznaczenia strony nie może jednak sięgać tak daleko, by rodziło wątpliwości odnośnie do tego, jakiej osoby w rzeczywistości orzeczenie sądu dotyczy. Należy uznać, że z uwagi na wspomnianą tożsamość numerów PESEL, sytuacja ta nie zachodzi w sprawie I Nc 3813/14 (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29.10.1982 r., II CZ 122/82, Legalis Nr 23396; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18.06.1998 r.,

II CKN 817/97, OSNC 1999, Nr 1, poz. 16; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.01.2005 r., III CK 155/04, Legalis Nr 250788; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10.06.2005 r.,

II CK 718/04, Legalis Nr 246073; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22.06.2006 r., V CSK 139/06, Legalis Nr 177266).

W konsekwencji należy uznać, że zasadnie Sąd Rejonowy przyjął, iż zaszyły podstawy do odrzucenia pozwu, na podstawie przepisu art. 199 § 1 pkt 2 in fine k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

SSO Jacek Chmura SSO Henryk Haak SSO Marian Raszewski